

hindre dem i at snyde? Det synes jeg umiddelbart ser lidt mærkeligt ud. Selv om det er småpenge, er det alligevel penge, og jeg synes, det var underligt, da jeg læste forslaget igennem. Hvis vi kan finde en anden måde at gøre det på, hvor vi ikke forærer dem 5 mio. kr., så vil jeg gerne være med til det.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en særdeles velvillig modtagelse af forslaget.

Med hensyn til spørgsmålet om de 5 mio. kr. er det jo noget, man kan tale om. Jeg synes nu, at den måde, hr. Frank Aaen fremstiller sagen på, kan diskuteres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 133: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Vindmøller). Af skatteministeren (Carsten Koch). (FremSAT 13/12 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Baggrunden for lovforslaget er Miljø- og Energiministeriets ønske om at ændre reglerne vedrørende vindmølleenergiproduktion, således at der kan ske en udbygning af denne, og det formål er vi selvfølgelig fra Socialdemokratiets side indstillet på at følge op. Det, der

behandles her i dag, er selve de skattemæssige konsekvenser af den ændring.

De gældende regler er sådan, hvis man skal sige det enkelt, at en vindmøllejer kan holde indtægter og udgifter uden for skatteopgørelsen, hvis hans forbrug svarer nogenlunde til den strøm, som hans ejerandel forholdsmæssigt producerer. Det vil for langt de fleste almindelige vindmølleejere sige, at der ikke er tale om nogen skattemæssige konsekvenser af at have en anpart.

Når reglerne så bliver udvidet til, at man kan have flere anparter, større anparter, så kan der opstå en utilsigtet skattemæssig fordel, og derfor foreslås det, at der indføres en beskatning, der svarer til den almindelige beskatning og samtidig et fradrag på 2.300 kr., der gør, at vindmølleejere bliver almindelige anparthavere i vindmøller og vil slippe skattefrit som hidtil, mens de, der i øvrigt vil investere meget massivt, ikke får en dobbelt fordel ved både at få støtte og undladt beskatning.

Forslaget betyder, at fradrag vil kunne gives til alle fysiske personer, som ejer vindmøller, og vi kan fra Socialdemokratiets side fuldt ud støtte forslaget, sådan som det ligger.

Der er imidlertid allerede kommet et par henvendelser til udvalget vedrørende dette lovforslag, som peger på nogle problemer. Dem er vi selvfølgelig fra Socialdemokratiets side parat til at se på i udvalget med henblik på, om det skal føre til, at der sker visse ændringer i enten de administrative bestemmelser og/eller selve indholdet vedrørende lovforslaget, men intentionen i lovforslaget er vi helt enig i, så tilslutning fra vores side.

Brian Mikkelsen (KF):

Det vigtigste ved det her forslag er, at det retter op på en skævhed i forholdet til erhvervsmæssig vindmølleproduktion. Forhåbentlig opnås så et incitament for ejeren til at spare på det private elforbrug, som han før havde en tilskyndelse til at øge forholdsmæssigt. Vi er ikke sikre på, at det her er den rigtige model, heller ikke i spørgsmålet om fradraget på de 2.300 kr., som skulle gøre det mere attraktivt at gå ind i vindmølleproduktion, så der fortsat er en skattebegunstigelse for investorerne. Vi er positive over for princippet i forslaget.

Vi vil gå ind i udvalgsdrøftelserne og finde ud af, om der måske er en bedre og mindre bureaukratisk måde at gøre det her på, for principielt kan man selvfølgelig altid diskutere,

hvorvidt man skal beskatte vindmølleenergi som andre energikilder eller man skal give det en særlig lempelig behandling. Da der ikke er nogen miljøforurening ved vindmølleenergi, skal det selvfølgelig gøres attraktivt efter vores mening, selv om Det Konservative Folkeparti ikke ønsker hele Danmark plastret til med vindmøller, men gerne ser en helhedsvurdering og en diskussion af Danmarks energiforsyning uden fordomme. I den forbindelse kunne man så også diskutere, om der ikke også skulle være fradrag for solenergianlæg.

Men vi er altså positive over for princippet. Vi vil godt diskutere den konkrete udformning for at se, om det ikke kunne gøres på en mindre bureaukratisk måde.

Jes Lunde (SF):

Ja, det mener vi jo så i SF, det kan – laves på en mindre bureaukratisk måde. Ræsonnementet i lovforslaget her er, at man ikke skal lave en kobling til folks private elforbrug, for derved giver man en indirekte tilskyndelse til folk om at have et højt elforbrug, så de kan købe mange vindmølleanpartar. Jeg tror nu, det er en noget teoretisk betragtning.

Jeg tror, det er de færreste, der tænker, at nu må vi hellere brænde noget elektricitet af, så vi kan få lov til at købe nogle anpartar. Jeg tror, at den gevinst, der så kan være ved at producere vindmølleenergi, forsvinder mere end rigeligt ved det øgede elforbrug, så jeg tror, argumentationen er meget teoretisk, men nuvel, man kan da lave sådan en argumentation.

Jeg synes, at det, der er problemet ved det her lovforslag, er, at man lægger op til, at i tusindvis af vindmølleejere skal til at have en meget mere kompliceret selvangivelse. Man lægger op til, at i tusindvis af mennesker, som har haft den lille vindmølleanpart, som typisk har produceret stort set, hvad der svarer til deres eget forbrug, og altså har holdt sig inden for 10-pct.s-reglen, nu skal til at have en selvangivelse, hvor de skal operere med afskrivninger, driftsudgifter og driftsindtægter osv. Det synes jeg er at skyde gråspurve med kanoner i denne sammenhæng. Ministeren er jo også indstillet på, at det ikke er, fordi de skal til at betale noget mere i skat, og derfor indføres så det her fradrag på 2.300 kr.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke det var en mere enkel model, at vi indfører et bundfradrag på kilowattsiden og siger, at en vindmølleproduktion på f.eks. 9.000–10.000 kW pr. anpartshaver kan holdes uden for selvangivel-

sen akkurat som nu. Så får vi en uændret situation for de her mennesker med den almindelige anpart; det er også meningen med lovforslaget, og så får vi en afkobling fra det private elforbrug, som også er en del af meningen med det her lovforslag.

For mig at se må vi kunne opnå de miljømæssige gevinster, som skatteministeren gerne vil have, ved at lave sådan en konstruktion og undgå en yderligere komplicering af skattesystemet for tusindvis af mennesker. Det vil også indebære en øget belastning for skattemyndighederne, og det synes jeg ikke, der er nogen grund til.

Så kan det være, at sådan nogle grænser skal reguleres i takt med, hvad man finder ud af ovre i Det Energipolitiske Udvalg, for blandt Folketingets energipolitikere har man jo hele tiden en diskussion om, hvordan vi får styrket vindmølleudbygningen, og dér ved jeg, at man har en diskussion af, om det skal gøres lempeligere at erhverve anpartar, og om der skal være mulighed for at have flere anpartar. Det må vi så selvfølgelig tage ind i vores diskussion i Skatteudvalget om, hvordan vi lægger snittet.

Men sådan som lovgivningen er på energisiden i dag, synes jeg, det kunne modsvares meget pænt af, at vi indfører et bundfradrag på f.eks. 10.000 kW og så siger, at det, der ligger derunder, vil vi ikke have ind i skattelovgivning. Det kan holdes udenfor ligesom nu, ubureaukratisk og nemt, i stedet for at man skulle ind og lave både afskrivninger og fradrag og frem og tilbage, og hvad ved jeg, kun til glæde for dem, der synes, det er sjovt at lege med tal, og det tror jeg ikke der er så mange skatteydere der synes, når de skal lave deres selvangivelse.

Elisabeth Arnold (RV):

Med det lovforslag her er vi jo præsenteret for flere modstridende interesser, nemlig interesseerne fra energipolitikernes og fra energiministerens side om at få flere vindmøller i Danmark – det formål støtter Det Radikale Venstre – men der er også hensynet til skatteministerens interesse i, at man ikke bruger offentlige tilskud til at generere store skattefrie gevinster. Disse to hensyn prøver man at kombinere ved at sige, at nu laver vi så en beskatning af den gevinst, som vindmølleproducenter får på at sælge deres el til elværkerne. Det er der i og for sig ikke noget mærkeligt i.

Problemet er blot, at vi måske kommer ud i noget, der er for bureaukratisk, og som vil være

fremmed for mange af de almindelige vindmølleejere, som hidtil har haft en meget ubureaukratisk ordning.

Vi støtter intentionen i forslaget. Vi mener ikke, det kan være rigtigt, at man ved tilskudsordninger genererer situationer, der betyder, at man faktisk kan leve af at sælge el med statstilskud og dermed får en stor indkomst, som ikke har noget at gøre med almindelig erhvervsindkomst. Det skal selvfølgelig beskattes, og derfor skal der også være nogle regler.

Men vi er meget villige til at se på andre ubureaukratiske måder at opnå det samme formål på. Vi er også interesseret i, at der kommer flere vindmøller i landet, og vi mener, de nuværende regler faktisk hindrer det, fordi det skal være koblet til det personlige, til det private elforbrug. Det mener vi godt, man kan komme ud over ved at prøve at lave nogle andre ordninger. Vi er interesseret i at se på de henvendelser, der kommer til udvalget, og tale med de folk, der arbejder med vindmølleopstilling og arbejder med det i praksis.

Men hvis man ikke kan finde en ordning, som rent lovmæssigt ændrer den bureaukratiske måde, det er lagt op på her, så synes jeg også, det her fra talerstolen skal siges, at vi vil appellere til vindmøllefolkene selv om at gå sammen om at lave regnskabsaflæggelser, som er så ensartede og ubureaukratiske som muligt, så man i hvert fald ikke gør det mere besværligt, end godt er. Det kan sikkert laves enklere, end nogen får det til at se ud i de henvendelser, vi har fået.

Derfor vil jeg også appellere til de interessenter, som sidder på vindmøllesiden, om også at prøve at se det positive i denne sag. Det drejer sig om at få flere vindmøller til Danmark, og det er vi interesseret i. Vi vil hjælpe på alle mulige måder. Men vi skal også have ordentlige skatteforhold for dem, der producerer el.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg beklager lidt min sene ankomst, men det går stærkt; det er jo fredag.

Men det skal nu ikke forhindre mig i at sige, at snørklede tilskudsordninger i dansk energi- og skattepolitik er Venstre naturligvis imod. Jeg forstår godt hensynet, hensigten med at få gennemsigtighed i hele skattepolitikken, som det her forslag jo klart beskriver.

Der er indbygget et par væsentlige problemer, som jeg synes, man skal gøre sig klart. Det ene er, at en række mennesker i tillid til de

oprindelige regler har investeret ud over de her ni andele. Det er især folk i område 4, som i forvejen er afskåret fra kollektiv forsyning, det være sig på naturgas, det være sig på fjernvarme.

Derfor lavede man i sin tid reglerne sådan, at hvis man ude i område 4 havde et stort behov for elopvarmning, så kunne man jo også tegne de andele, der nu passede til det forbrug, man havde. På den baggrund har disse mennesker købt andele, de har lånt penge, de har nogle forpligtelser i banken, så man må sige, at dette forslag pludselig fjerner muligheden for, at de kan betale tilbage efter den profil, som i sin tid var forudsætningen for investeringen.

Jeg tror, vi her taler om ca. 6.000 husstande, altså 12.000 mennesker, som på deres privatøkonomi bliver ramt direkte. For dem vil jeg bede om, at vi sammen med ministeren får fundet nogle overgangsordninger eller lader de nugældende køre videre eller på anden vis tilgodeser, at de forudsætninger, som de handlede under, også kan realiseres nogenlunde straffrit. Det er det ene problem.

Det andet problem ligger i anpartslovgivningen. Vi kan sige, at loven her også systematiserer den del af skattelovgivningen. De har tidligere ikke været omfattet af anpartslovgivningen. Med andre ord: Deres omkostninger til revision og regnskab har kunnet holdes nede på et lavt niveau, sådan at man ikke skulle have eksterne revisorer og andet puttet ind.

For mange små vindmøllelav vil kravet om at blive omfattet af anpartslovgivningen derfor betyde, at de små penge, de i forvejen arbejder med, nu bliver belastet med en sådan regning, normalt i størrelsesordenen 10.000-12.000 kr., og det kan for mange små vindmøllelav betyde mere end 2-3 gange deres overskud. Se, over for dem føler jeg også, at der er nogle forudsætninger, der er bristet.

Vi vil i Venstre se positivt på den regelsanering, tilskudssanering, som forslaget lægger op til, men vil altså indtrængende bede om, at de mennesker, hvis forudsætninger nu er bristet, får en ordentlig behandling, så vi også ligesom giver dem det klap på skulderen, som de fortjener, for det var jo dem, der startede hele vindmølleudbygningen, og ikke mindst dem, der tegnede mange anparter. Det var dem, der bar det igennem, og de bør ikke straffes i den anledning.

Frank Aaen (EL):

Vi er i Enhedslisten enige i formålet i at fremme, at der bliver bygget flere vindmøller, og enige i, at der ikke skal være skattelettelse for stigende elforbrug, som det kan se ud i dag. Men vi er, som andre har været inde på, skeptiske ved det her med flere muligheder for anparter og meget komplicerede skatteregler. Vi bidrager altså også gerne til en anden konstruktion for at nå målsætningen.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for den positive modtagelse af lovforslagets sigte. Jeg er godt klar over, at der er en del tekniske ting, som kan diskuteres i udvalget, og jeg er indstillet på at medvirke til at få en god drøftelse af det.

Der bliver især peget på to ting, og det er spørgsmålet om en overgangsordning for de vindmølleejere, der i tiltro til de dagældende regler har optaget lån, og problemstillingen er selvfølgelig, hvordan renteudgifterne på disse lån vil blive håndteret.

Dér kan jeg til hr. Peter Hansen-Nord, som har påpeget det problem, sige, at jeg er indstillet på, at man får etableret en eller anden form for overgangsordning, så man ikke rammer disse pionerer unødigt hårdt.

Vedrørende det andet spørgsmål, om administrativ forenkling, som både hr. Jes Lunde, hr. Peter Hansen-Nord og hr. Frank Aaen har været inde på og også den socialdemokratiske ordfører, kan jeg sige, at intentionen har faktisk været en administrativ forenkling.

Jeg er indstillet på at diskutere muligheden for at lave yderligere administrative forenklinger. Man kan sige, at man har lavet administrative forenklinger på ét plan og derved ikke uventet har fået nogle problemer på et andet plan. Der er dog trods alt nu administrative forenklinger i den forstand, at man ikke mere skal tage stilling til, hvor møllen står. Man skal heller ikke tage stilling til kilowatttimeforbruget, så på den måde er der sket en forenkling, men så kommer der jo en komplikation på anden led, og sådan er det.

Men jeg er indstillet på grundigt at overveje administrative forenklinger, for jeg er enig med de personer, som har været inde på den problemstilling. Det er ikke formålet at lave det mere kompliceret. Formålet er simpelt hen at få en mere fornuftig og incitamentsrigtig lov på det her.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil starte med at kvittere over for skatte- og afgiftsministeren for det tilsagn om nogle ordninger, der udligner den her straf med tilbagevirkende kraft, som kan ligge i forslaget.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig, at skatteministeren måske ligeledes lavede et lille studiearbejde sammen med miljø- og energiministeren om problematikken i område 4, som jeg lige berørte i min tale. Område 4 har, som jeg nævnte, den problematik i dag, at de ingen muligheder har for at være med på de kollektive net, og derfor vil jeg egentlig bede om, at man overvejer eller revurderer, om elopvarmning i område 4 alt andet lige set med dagens øjne er det mest miljøvenlige, man overhovedet kan etablere.

Derfor kunne man godt forestille sig, da vi har en anden problematik, og det kan miljø- og energiministeren orientere skatteministeren om, hvor vi har et vist overløb af elproduktion, vi ikke rigtig kan bruge til noget om natten, ikke mindst på grund af vindmøllerne, der kører, men også kraftvarmeanlæg, der kører og leverer strøm til nettet, der ikke er brug for, kan der altså ligge en ganske udmærket idé i, at denne strøm i område 4 kan fås på særlige, fornuftige betingelser. Man kunne varme en akkumuleringsstank op og derigennem akkumulere varme til brug i dagtimerne.

Det er jo sådan, at Danmark er ved at blive kørt skævt både erhvervsmæssigt og interesse-mæssigt for nye, der vil starte op, i og med at befinder man sig i område 4 i dag, altså ude på landet som sådan, så er det ganske uinteressant, fordi man ikke er med i hele tilskudsjunglen inde på de kollektive forsyningsnet. Jeg synes, at for at skabe balance i det lille land Danmark på det område var det en overvejelse værd.

Det er en anden diskussion, men den kan godt komme til at hænge lidt sammen med det, vi taler om her.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg er parat til at drøfte den problemstilling, hr. Peter Hansen-Nord nævnte, med miljø- og energiministeren, men jeg er meget lidt tilbøjelig til at lave særregler i skattelovgivningen, som er baseret på særlige områder. Det vil jeg stærkt advare imod, for så begynder vi at få rigtig komplicerede regler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-
teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette
forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af dobbeltbeskat- ningsaftalen mellem den danske regering og Grønlands landsstyre.

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 13/12 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

Sidst vi behandlede dobbeltbeskatningsaftaler
her i Folketinget, drejede det sig om bl.a. Filip-
pinerne og Den Sydafrikanske Republik. Denne
gang bevæger vi os geografisk noget nordligere
og forholder os til aftalen med Grønland, som er
en del af vort rigsfællesskab.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforsla-
get, at der ligger overvejelser bag ved nødven-
digheden af at søge Folketingets godkendelse af
en dobbeltbeskatningsaftale med Grønland, der
ikke i juridisk forstand er at betragte som en
fremmed stat.

Begrundet med at de grønlandske skattefor-
hold rører under hjemmestyrets kompetence,
og at Grønland således i skattemæssig henseen-
de er at ligestille med fremmede stater, har
regeringen valgt at fremlægge en indgået aftale
med ændring til godkendelse som krævet efter
bemyndigelseslovens ophævelse.

Socialdemokratiet vil støtte lovforslag nr.
L 134 og dermed godkende en indgået aftale.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby,
ikke kan være til stede i dag, skal jeg meddele
på Venstres vegne, at vi fuldt ud kan støtte afta-
len om dobbeltbeskatning mellem den danske
regering og Grønlands hjemmestyre.

Brian Mikkelsen (KF):

I denne sag står Det Konservative Folkeparti
sammen med Venstre. Vi kan også godt støtte
forslaget.

Jes Lunde (SF):

Det her lovforslag er jo af sådan en type, synes
jeg, så man godt kan overveje, om man ikke skal
have kigget lidt på bemyndigelsesloven igen.
Altså at sende det her i Folketingssalen, det
synes jeg nok er ret unødvendigt, så skulle vi
ikke på et eller andet tidspunkt i al fredsomme-
lighed tage en diskussion om, hvad ministeren
har bemyndigelse til, og hvad han ikke har. For
vores skyld kunne han godt have ekspederet det
her selv.

Elisabeth Arnold (RV):

For en ordens skyld vil jeg godt sige, at vi i Det
Radikale Venstre ikke er enig med SF's ordfører
i, at man burde gå tilbage til den gamle ordning,
hvor man bemyndigede ministeren til at indgå
dobbeltbeskatningsaftaler. Jeg synes, der ligger
en klar interesse fra Folketingets side i at kunne
se og læse, hvad det er for aftaler, ministeren er
gang med at indgå på Danmarks vegne med
andre riger om dobbeltbeskatningsaftaler, og
hvad det nu kan være. Jeg synes, det er en ind-
lysende god ting at få mere åbenhed om denne
sag, og så må vi tage det ekstra arbejde, som det
måtte give.

Vi kan kun sige, at vi godt kan huske, hvad
det betyder, at der er lande, som vi ikke har
dobbeltbeskatningsaftaler med. Det betyder så,
at de pågældende personer, som arbejder noget
af tiden det ene sted og noget af tiden det andet
sted, enten slet ikke bliver beskattet – det er
uacceptabelt – eller også bliver beskattet dob-
belt, og det er også uacceptabelt. Derfor skal vi
selvfølgelig have så mange dobbeltbeskatnings-
aftaler som muligt.

Derfor er vi også indstillet på at støtte dette
forslag.

Frank Aaen (EL):

Vi i Enhedslisten har nu også det synspunkt:
hellere få én lov for meget end én for lidt i salen.